

УКРАЇНА ПЕРЕБРАЛА КОНТРОЛЮ НАД ПІДПРИЄМСТВАМИ

Київ (ПС УРП). — Тут у четвер, 6-го червня, Верховна Рада ухвалила закон, який переводить під контроль України всі державні підприємства і організації союзного підпорядкування, які розташовані на території республіки. В постанові сказано, що закон вступає в силу негайно після ухвалення його.

Таке рішення парламенту зумовлене тим, що союзні міністерства, не чекаючи на підписання союзного договору, почали активно створювати зі своїх підприємств на території України акціонерні об'єднання, щоб не допустити їх переходу під контроль республіки, а пізніше у власність республіки. Виробники автомобілів, наприклад, вирішили в такий спосіб відібрати в республіки автобусний завод у Львові.

Закарпатська Обласна Рада запропонувала проект вільної економічної зони, згідно з яким 90% промислового потенціалу області належить Москві. Підприємства, розташовані на Закарпатті належать господарствам в Ухті, Тюмені, Вологді, Челябинську, Комі АССР. І володарі їх створюють спільні підприємства з закордонними на території Закарпатської області. Москва також наказала розпочати добування золота, знайденого в Закарпатті.

Керуючись законом про економічну самостійність

України та декларацією про державний суверенітет республіки, Верховна Рада захищає майнові права та економічні інтереси республіки. В одному з пунктів постанови Верховної Ради сказано: „Не мають юридичної сили і не підлягають виконанню законодавчі акти і рішення союзних органів щодо власності об'єктів розташованих на території республіки, які прийняті без узгодження з вищими органами державної влади і управління УССР”.

Повідомлення про це надіслано до Верховної Ради ССР, Президента ССР і Ради Міністрів ССР. Про власність інших республік на території України найближчим часом відбудуться переговори між республіками.

Постанова про перехід під юрисдикцію України союзних підприємств і організацій ухвалена конституційною більшістю в парламенті, а саме 330 голосами. Лише один голос був „проти”.

ЗАРЕЄСТРУВАЛИ БРАТСТВО

В Івано-Франківському виконкомі Обласної Ради народних депутатів зареєстрував новоутворене Братство Української Повстанської Армії (УПА) Прикарпатського краю. Квартира братства знаходиться в Івано-Франківському.

Показали відеозапис суду

Київ (УНІАР). — Тут 5-го червня суд над Степаном Хмарою під п'ятьма іншими особами почався із вже традиційного повідомлення про перенесення судового засідання на невизначений термін. Цього разу формальною причиною для такого рішення служило те, що у залі суду не з'явився захисник Олександра Ковальчука. С. Хмара виступив із заявою про відтягнення народного судді Білоусенка. За словами Хмари, на суддю лягає провина за фактично закритий характер судового засідання, порушення процедури ведення суду, порушення норм кримінально-процесуального права. Досі не знайдено відповідного приміщення для відкритого судового засідання. Залю, що вміщує 60 осіб, на третину була заповнена членами внутрішніх військ. Підсудний Ковальчук намагався виступити із заявою, охоронці накинулися на нього, зчинилися сутичка, підсудних оточили два десятки військових, посипалися удари кийків.

Суддя Білоусенко переніс судові засідання на 17-го червня. П'ятеро звинувачених у справі С. Хмари на знак протесту відмовилися залишити залу судових засідань. Застосувавши силу, конвою вивели підсудних із залу. Солдати внутрішніх військ били підсудних відверто, на очах родичів і у присутності народного суду. С. Хмару група військових витиснула з приміщення суду.

Н. МАТВІЄНКО В БАФФАЛО

Баффало, Н. Й. — Тут у середу, 19-го червня в приміщенні школи МекКінлі відбудеться концерт славної української співачки Ніни Матвієнко. Початок о год. 7:30 вечора. За інформації слід телефонувати на число (215) 437-4815.

ВІДНОВЛЕННЯ ДЕРЖАВНОСТІ

Ірвінгтон, Н. Дж. — Громадський Комітет в околиці Ньюарку, Н. Дж., влаштував в неділю, 16-го червня відзначення 50-ліття відновлення української держави, яке відбулося 30-го червня 1941 року. Імпреза почнеться о год. 4-й по полудні в УНДомі, 140 Проспект авеню в Ірвінгтоні, Н. Дж. В програмі — мистецька частина і бенкет.

НЮ ЙОРК ВІТАВ ГЕРОІВ

Ню Йорк. — 24,000 американо-військових службовців країн антирадянської коаліції пройшли в понеділок, 10-го червня, по „Каньйоні героїв”, як називають розташований між хмародерами відрізок Бродвею від парку Беттері на півдні до міської ратуші на півночі.

Не менш як два мільйони мешканців Ню Йорку і гостей міста вітали героїв першої світової війни з Іраком, в результаті якої садамівська армія була вигнана з Кувейту. У перших рядах йшли ті, які відіграли вирішальну роль у війні з Іраком — головнокомандуючий армією союзників генерал Норман Шварцкопф, голова Об'єднаного комітету начальників штабів генерал Колін Павелл і секретар департаменту оборони ЗСА Річард Чейні. Підвищені заікавлення до паради було викликано ще й тим, що два вищі воєначальники — „місцеві мешканці”: генерал Павелл народився у Ню Йорку, в Гарлемі і виріс у Бронксі, а генерал Шварцкопф — у стейті Ню Джерсі.

„Ласкаво просимо додому!” — таку назву мала парада, яку називали ще по-військовому „операцією”. І почалася вона по-військовому — з висадження на берег Мангеттену кількох тисяч американських і англійських військ. 2,500 морських піхотинців висадилися в

парку Беттері з корабля „Нассо” і 1,000 прибули туди на паромі. Британський військово-морський десант висадився на березі Гадсон, прибувши туди з нуджерського міста Гобокен.

На чолі колони йшли учасники операції „Щит пустині” і „Бура пустині” — спочатку американські війська, за ними — війська союзних держав. Вслід за учасниками війни з Іраком йшли американські ветерани, які воювали в Індокитаї і Кореї.

Перед початком паради посадник Ню Йорку Дейвід Дінкінс і губернатор стейту Ню Йорк Маріо Каво вітали Чейні, Павелла і Шварцкопфа з трибуни, встановленої поряд з міською ратушею. Д. Дінкінс вручив кожному з командирів пам'ятні ключі від Ню Йорку.

Коли герої війни йшли по Бродвею, з вікон багатопверхових будинків вниз сипалися конфетти, стрічки і квіти, а в повітря піднімалися тисячі різнокольорових балонів.

„Ця парада буде парадом всіх парад”, — обіцяв кілька тижнів тому мейор Дінкінс. Ця його обіцянка справдилася: і кількістю учасників і кількістю глядачів операція „Ласкаво просимо додому!” перевершила всі попередні паради на „Каньйоні героїв”.

Розпочалися передвиборчі мітинги в Росії

Москва (ПС УРП). — Тут у вівторок, 4-го червня, у Пушкінському парку, розпочали обговорення кандидатур на пост президента Росії.

В годині 6-й вечора тут з'явилися дебелі самовпевнені особи з мегафонами, через які закликали москвичів взяти участь в обговоренні кандидатур. Майже з перших слів з мегафонів прозвучали вимоги: „Євреїв просимо залишити площу!” Після цього запалав передвиборчий щит з портретом Бориса Єльцина. Натоп обурено загудів, а з гучномовця почувся наказ: „Голосувати тільки за генерала Макашова! Хто з цим не згоден, підходьте — дамо в морду!”

На вигуки з натовпу: „Фашисти! Фашисти!” молодички лише реготали.

Московський відділ Української Республіканської Партії поширив летючки з закликом до своїх земляків українців, які живуть на території Росії, віддати свої голоси на виборах за Б. Єльцина. На виборчих посадах Москва закликають голосувати за Гаврила Попова, а в Ленінграді — за Анатолія Собчака, які поспідо борються проти комуністичної диктатури.

М. Руденка та Г. Костюка названо першими лауреатами ім. В. Винниченка

Київ. — У тамошній газеті „Літературна Україна” повідомляють, що Український фонд культури заснував свою престижну відзнаку-премію імені Володимира Винниченка, якою УФК відзначають мистців, діячів культури і письменства за особливий вклад до „національної духовної скарбниці”.

Як бачимо з останніх повідомлень української преси — тійській зв'язок із українською діаспорою не лише не переривається, а навпаки різними шляхами посилюється.

Один з-поміж них — це відзначення не лише діячів культури на матеріку, але й особливо видатних українців поза межами України. Адже відомо, що першими лауреатами почесної премії ім. В. Винниченка названо, — як пише газета — відомого українського поета, Миколу Руденку, який торік повернувся на рідну землю з багаторічного вигнання за свою правозахисну діяльність та закордонного українського літературознавця Григорія Костюка.

Микола Руденко, колишній політ'язень і автор понад 40 книг, серед яких поезія, проза, наукова фантастика, філософсько-економічні праці. Ось назви деяких його книг: романи „Вітер в обличчя”, „Остання шабля”, „Чарівний бумеранг”, „Народжений блискавкою”, „Орлова Балка”; поезії „Оновлення”, „Всесвіт у тобі”, „Сто світів” та інші; публіцистичні твори „Економічні монолози” і „Шлях до хаосу”, п'єси і повісті.

Григорій Костюк (псевдо Б. Подольак) — літературознавець і критик, родом з Поділля, член літературної групи „Пролітфронт”, на поселенні колишній голова і організатор Об'єднання Письменників „Слово”, автор статей і рецензій, критично-біографічних нарисів. У цій же газеті з уваги на те, що Г. Костюк нині в Україні майже незнаний,

(Закінчення на стор. 4)

„Волл Стріт Джорнал” перестерігає Уряд ЗСА перед обманом СССР

Ню Йорк. — Престижова газета „Волл Стріт Джорнал” помістила у числі з 4-го червня аналітичну статтю свого співробітника Гайнца Керна під заголовком „Совети знову нас обманули”, у якій розповідається про те, як Советський Союз виповняє умови договору про зменшення війська і звичайної зброї.

Після зустрічі державного секретаря Джеймса Бейкера з советським міністром закордонних справ Александром Безмертним, яка відбулася недавно в Європі, — пише Керн, — Вашингтон мусів зайняти якесь становище у справі дальших переговорів у справі підписання нового договору про зменшення атомової стратегічної зброї, бо виявлені советські шахрайства із звичайною зброєю становили загрозу, що такий договір не буде ніколи підписаний. Правда, у Вашингтоні і в Москві робили все можливе, щоб тримати цю справу актуальною з огляду на недалеке вже наразі сімох індустріальних держав, можливість цілкомитого розпаду комуністичної імперії, яку у західному світі і так вже почали називати „країною Четвертого світу”.

Крім того допомага З'єднаних Стейтів Америки і взагалі західних спільнот — це остання шанса для диктатора Михайла Горбачова в противному випадку він, як пишуть інші політики аналітики, не вдержиться довше, як три-чотири місяці.

„На протязі двох останніх років, каже Керн, Кремль переконував нас в тому, що він знищить половину запасів звичайної зброї, згідно з договором з 1989 року, але натомість вся зброя, яка мала бути знищена, була перекинена за Урал, тобто на територію куди договір не сягає. Великі труднощі, які постали з браку транспорту для довозу товарів і забезпечення населення, були використані для масового перевозу зброї та бойової техніки в іншу частину СССР”. В такий спосіб з європейської частини СССР і східноєвропейських країн було перекинуто тисячі танків, бронетранспортерів, артилерійських і ракетних систем, бойових гелікоптерів, джетів, бомбовиків тощо.

Очевидно, після того советська урядова статистика радикально змінилася, почала показувати значно менше зброї й іншого бойового вивяду. Крім того головне командування армії, на виразну вимогу міністерства оборони СССР, переформувало (може тільки на папері) три повні моторизовані дивізії і перевело їх до „морської піхоти” і військ міністерства внутрішніх справ, які також не підлягають договорам.

В результаті, завдяки усім тим московським маніпуляціям, кремлівські пропагандисти зуміли скрити 70,085 різних військових одиниць і зброєносних систем. Таким способом Москва змела нанівець два пункти договору. В першу чергу загроза від комуністичної імперії, а пізніше від внутрішніх справ сімох індустріальних держав і намагаються внести між ними непорозуміння, але навіть сам советський диктатор генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР М. Горбачов використовують кожен нагоду, включно з передачею йому Нобелівської нагороди миру, щоб заставити багатші країни Заходу не тільки запросити його на Лондонську конференцію, але схилити їх до більшої економічної допомоги для СССР.

Пресовий секретар Білого Дому Марлін Фішвотер заявив, що Уряд президента Дж. Буша підходить до справи підписання нового договору про зменшення атомової стратегічної зброї дуже реалістично і бачить, що до Лондонської конференції „великої сімки” ані ЗСА, ані СССР не є спроможні відповісти приготуватися до підписання договору. Фішвотер ще не подав остаточної нової дати зустрічі.

У СВІТІ

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КПСС опублікував заклики до лєнінградців не допустити до зміни назви міста, бо це, мовляв, було б знущанням над численними героями, які боронили це місто перед наступом гітлерівських військ і тисячі загинули в його обороні. Ленінград місто герой, говориться у зверненні ЦК КПСС, і таким повинно залишитися для майбутніх поколінь. 12-го червня в Ленінграді, разом з президентськими виборами мав би відбутися референдум у справі переіменування міста. Російські демократи домагаються, щоб місто було привернено його первісна назва Петроград. Задумана акція, кажуть речники Комуністичної партії, є суто політична і може довести до дестабілізації і конфронтації між поодинокими політичними партіями в місті”.

АГЕНТСТВО АССОСІЕТЕД Пресс повідомляє, що Нікозі, що урядові особи Савдійської Аравії запросили президента Ірану Гашемі Рафсанджана відвідати Рїад. Від часу відновлення дипломатичних зв'язків між Савдійською Аравією й Іраном в березні цього року, Іран відвідав недавно савдійський принц Савд аль Фейсал, який намагався переконати іранців до більш конструктивного співробітництва з країнами, які шукають способів для встановлення довготривалого миру над Перською затокою. Дипломатичні зв'язки між цими двома країнами були перервані в 1988 році, коли Тегран дуже активно намагався експортувати ісламську революцію до інших арабських країн.

МІЖНАРОДНИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ повідомляє, що становище етіопських втікачів, розмішаних у тимчасових таборах, залишається дуже тяжким, оскільки не припиняються жарості збройної сутички між різними групами бунтівників. Згідно з оцінкою експертів ООН, Народний революційний демократичний фронт Етіопії (НРДФ), який усунув марксистський режим Менгісту Гаїля Маріама, готовий до співробітництва з міжнародними організаціями, але не має потрібного досвіду і, крім того, не повністю контролює ситуацію в країні. Громадянська війна між недостатньою військ Менгісту Гаїля Маріама і формуваннями фронту не дає змоги вчасно відправляти вантажі міжнародної допомоги в табори втікачів.

УРЯД МОНГОЛІЇ ОФІЦІЙНО повідомляє, що перехід країни до ринкового господарювання розпочнеться з кінця червня: на аукціонах будуть розпродаватися крамниці і підприємства. Під час другого етапу приватизації, вже в серпні чи у вересні, 2,200 державних підприємств (з 2,600) випустять акції і їх зможуть придбати як монгольські, так і чужинські громадяни. Провідні економісти передбачають, що процес переведення країни на ринкові відносини займе приблизно рік часу.

ЗУСТРІЧ НА ВЕРШИНАХ ВІДКЛАЛИ НА КІНЕЦЬ ЛИПНЯ

Вашінгтон. — З огляду на нібито непередбачені політичні і технічні труднощі, які заіснували у переговорах про зменшення атомової стратегічної зброї між З'єднаними Стейтами Америки і Советським Союзом, запропоновано зустріч на вершині між президентом Джорджем Бушем і Михайлом Горбачовим відкласти аж на кінець липня, а дехто каже, що вона може відбутися значно пізніше, якщо взагалі відбудеться, бо президент Дж. Буш планував підписати відповідний договір під час зустрічі, а не відбудувати вершинну конференцію тільки для теоретичних міркувань.

Другий половині липня, від 15-го до 17-го „велика сімка”, тобто сім індустриальних держав світу, відбудуть свої наради в Лондоні і від їх перебігу та ухвал також багато залежатиме у якому дусі відбудуться розмови між Вашингтоном і Москвою в наступному майбутньому. У Вашингтоні стало відомо, що не тільки ємісари теперішнього кремлівського керівництва вмішуватимуться в наступні справи сімох індустріальних держав і намагаються внести між ними непорозуміння, але навіть сам советський диктатор генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР М. Горбачов використовують кожен нагоду, включно з передачею йому Нобелівської нагороди миру, щоб заставити багатші країни Заходу не тільки запросити його на Лондонську конференцію, але схилити їх до більшої економічної допомоги для СССР.

Пресовий секретар Білого Дому Марлін Фішвотер заявив, що Уряд президента Дж. Буша підходить до справи підписання нового договору про зменшення атомової стратегічної зброї дуже реалістично і бачить, що до Лондонської конференції „великої сімки” ані ЗСА, ані СССР не є спроможні відповісти приготуватися до підписання договору. Фішвотер ще не подав остаточної нової дати зустрічі.

Одним словом ситуація на відтинку переговорів про зменшення атомової стратегічної зброї радше погіршується, бо реалісти побоювалися, що самими фальшивими договорами з Москвою ЗСА не зменшать мілітарної загрози СССР для вільного світу, а радше її збільшать, бо самі роззброюються, а советський імперіалізм там дозволяють тримати наоливлену, прикриту і захищену зброю у попередньому числі.

В АМЕРИЦІ

ФЕДЕРАЛЬНІ СУДДІ ЗСА звернулися до Конгресу з проханням виділити їм понад 11 міль. дол. на забезпечення системи їхніх мешкань, батарейні телефони та автоматичні вимикачі для авт, що діють на віддалі. Крім цього судді старатимуться про звільнення від льокальних законів щодо пальної зброї, щоб вони могли для власної охорони носити зброю. Суддя Стенлі Спюркін із федерального суду дистрикту Колумбії сказав, що спонукую до цього прохання було вбивство судді Роберта Венса в грудні 1989 року, якого вбито бомбою, післанною поштою до його помешкання у Бірмінгемі, Ала. Р. Венс був державним суддею апеляційного суду 11-ої округи.

НОВІ ПІДРАХУНКИ Департаменту торгівлі виказують, що сума закордонних вкладів у ЗСА є багато більша, як американські вклади за кордоном. Ці зіставлення викликали гарячі дискусії серед економістів. Деякі економісти твердять, що це є тільки доказом того, що ЗСА є добрим місцем для інвестицій. Однак інші з їхнього гурту до спілки з політиками остерігають, що такий стан вказує на неспроможність ЗСА змагатися на міжнародному ринку і з цього приводу поволі віддають країну заграничним торгівцям.

АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ власті зарядили евакуацію всіх військових і їхніх родин з летунської бази ім. Кларка на Філіппінах з уваги на можливість небезпечної століттями бездіяльного вулкану, що раптово почав зі свого нутра випльовувати каміння та гарячий попіль. Місцеві власті заявили, що жертв людських з приводу вибуху вулкану Пінаутубо, віддаленого 10 миль на захід від летунської бази ім. Кларка, не було. Речник летунської бази підполковник Рон Ренд заявив, що всіх евакуовано до повітряно-морської бази Кугі, біля американської морської бази в Субійській затоці. Він також підкреслив, що для охорони вище згаданої летунської бази залишено відповідну кількість війська.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ТЕНІСІСТ Джим Кур'єр став чемпіоном у тенісних змаганнях Франції, перемігши свого співвітчизника Андре Агасі. Після понад тригодинних завязаних змагань 20-літній Дж. Кур'єр з місцевості Дейд Сіті, Фла., здобув перемогу та чашу чемпіона вислідом 3-6, 6-4, 2-6, 6-1, 6-4. Це вперше від 1954 року боротьба за чашу Франції розігрувалася між двома американцями.

АМЕРИКА І ЯПОНІЯ погодилися на полегшу дозволів для фірм, що експортують комп'ютери високої потужності до союзних країн індустріального світу. Однак згода виключає з користування цими можливостями майже 30 країн, які не підписали згоди про заборону нуклеарної зброї та для деяких інших, що їх підозрюють у виробництві нуклеарних ракет далекого засягу.

Мистці з України виступають на Союзівці

Союзівка. — В суботу і неділю, 15-го і 16-го червня, гості Союзівки матимуть знамениту нагоду бачити і чути виступи двох мистецьких сил з України, які відбудують своє турне по Північноамериканському континенті. На цей кінець тижня припадає також сьоме з черги союзове свято Дня Батька.

Перший концерт відбудеться в суботу в год. 8-й вечора, на якому виступить відома співачка українських народних пісень Ніна Матвієнко. Її перше в ЗСА турне відбувається під егідою агенції „Браво інтернешнел” і концерт буде з оплатою. Після концерту буде забава, на якій гратиме оркестра „Звуки Союзівки”. В оркестрі грають Гриць Гриновець та Степан

Н. Матвієнко

Бень. В неділю, в год. 3-й по полудні виступить із своєю програмою чоловічий квар-

СВОБОДА

СВОБОДА

Український щоденник

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda: (201) 434-0237. FAX: (201) 451-2200. Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс).

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036. Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСоюзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Небезпечна гра Іцака Шаміра

Після Першої світової війни появилася повість Ремарка „На Заході без змін”. Книжка стала надзвичайно популярна, перекладено її на різні мови. Титул узятو з німецьких воєнних комунікатів, проголошуваних для заспокоєння людей тоді, коли насправді шаліла кривава людська м'ясорубка. Нагадується ситуація на Близькому Сході. Ізраїльсько-арабська ситуація „без змін”. Але вагітна можливим трагічним вибухом.

На цьому місці була вже мова, що державний секретар Джеймс Бейкер, зізнаючи на Комісії закордонних справ Конгресу одверто закинув Ізраїлеві, що цей своєю непримирливістю найбільше шкодить мировому посередництву Америки. Ізраїльський прем'єр Іцак Шамір обурився, але Буш солідаризувався з Бейкером. Швидко потім президент Буш вислав Ізраїлеві, Єгиптові, Сирії, Йорданії і Савдійській Аравії однозвучного листа з проською виявити у проблемі ізраїльсько-арабського конфлікту компромісність для загального добра. Іцак Шамір відповів вісімсторінковим крутийським листом, сутній зміст якого є відкинення заклику Буша і його конкретної пропозиції, щоб під егідою Організації Об'єднаних Націй відбулася для цієї справи міжнародна конференція.

„Ню Йорк Таймс” з 8-го червня приніс довгий допис з Єрусалиму про цю справу. Шамір, мовляв, не хоче ніякої міжнародної конференції, бо знає, що там робитимуть на нього як пак на делегацію Ізраїля сильний натиск, щоб звернути арабам окуповані у 1967 році землі і знайти якусь компромісову формулу з делегацією від 3-ох мільйонів палестинців, замешкалих тепер найбільше в Йорданії і Сирії. Шамір є головою екстремно правої партії Лікуд, союзної з не менше експертними і непримиреними ортодоксними партіями: Покищо Буш і Бейкер заходяться тільки щодо узгодження процедури замирення. Америка і західний бльок НАТО наполягають на скликання міжнародної конференції під покровом ООН, як найбільш авторитетного форуму. Шамір заявляє, що ніка конференція взагалі не потрібна, бо коли арабські лідери прагнуть миру — хай безпосередньо переговорюють з Ізраїлем. Він промовчує, що арабські лідери не можуть йти на безпосередні розмови з Ізраїлем, коли ізраїльський прем'єр і члени його уряду раз-у-раз заявляють що не може бути мови про повернення арабам правобережжя ріки Йордану, смуги Газі й верховини Голану, бо вони за біблійних часів були ізраїльськими, а тепер потрібні Ізраїлеві як терен замешкання і з погляду безпеки держави.

Автор цієї кореспонденції у „Ню Йорк Таймсі” Ірл Брінклі стверджує, що Буш має тепер до вибору три можливості: 1) занехати дальші спроби замирити Ізраїль з арабами за посередництвом Америки і залишити Близький Схід таким, як є; 2) вислати знову Бейкера на ще одну таку місію, бо Бейкер — за фактом дуже здібний адвокат із святою терпелівістю — і 3) розіслати всім країнам Близького Сходу запрошення на конференцію до Вашингтону й побачити, хто як поведеться. Лідер, який знехтує таке запрошення, образить Буша і стягне на себе докір, що не хоче миру.

Усі речі роблять люди. У даному випадку корінь лиха у тому, що в Ізраїлі прийшли до влади націоналістичні й релігійні екстремісти, а відомо, що екстремісти несприятливі на розумові аргументи, бо вони — фанатики. Розумовий аргумент, що із-за окупованих арабських земель весь арабський світ визнає державну екзистенцію Ізраїля, чого дотепер нема (за винятком єдиного Єгипту) і що настане мир без хронічної загрози війни — Іцака Шаміра не переконує. Мовляв „ми не боїмося”. Така настанова уряду Шаміра ставить уряду Буша дуже прикру ситуацію. Ізраїль — союзник Америки, вона не може допустити до його катастрофи з міжнародних і внутрішньо-американських причин. Але й Америці залежить теж на добрих взаєминах з арабським світом і вона не може толерувати дальшу окупацію арабських земель Ізраїлем особливо після, недавньої війни у тому обширі, в якій Єгипет, Савдійська Аравія і Сирія були союзниками Америки, членами міжнародної коаліції. Небезпечна гра Шаміра у цьому, що Близький схід — це один великий арсенал зброї. Це приповідкова бочка пороку. Ізраїль вірить у свою збройну силу, але він не може існувати без Америки. Як, коли і хто розв'яже цей гордийський вузол?!

Протягом останнього року М. Горбачов прибрав собі багато влад, якими він може користуватися, виконуючи обов'язки свого уряду. Одна з таких повновласностей дає йому право видавати декрети чи укази. Указ — це постанова, розпорядження найвищого органу влади або голови держави, що має силу закону.

Укази — це нічого нового для громадян цієї країни. Історія нам пригадує добре звисний жорстокий Емський указ з травня 1876 року. Це розпорядження царського уряду спрямоване на утиски української культури. Ним заборонялося ввозити до Росії, з-за кордону, українські книжки, видавати оригінальні твори українською мовою і українські переклади з російської та чужих мов. Не дозволялися театральні вистави українською мовою і на його підставі було закрито товариства, тощо.

Про указ писав також Т. Шевченко:

Од матушки — цариці,
Таки із самої столиці
Прийшов указ лоби голити.

Завданням цієї статті не є аналізувати історичні значення указів чи їх гальмування розвитку української культури. Метою є звернути увагу на ефективність чи брак ефективності в деяких указах Горбачова.

Наприклад, указ відносно економічних злочинів дав міліції і спеціальним відділам безпеки право роботи наскоки на державні підприємства, кооперати-

Олександр Серафін

НЕВДАЧА УКАЗІВ ГОРБАЧОВА

ви, приватні фірми і навіть спільні підприємства з чужими партнерами і пере- віряти їхній товар, готівку і торговельні конта. Офіційно метою цього акту є ліквідувати чорний ринок, але дійсним його завданням є придушити початки вільної торгівлі і приватної ініціативи.

Відділи безпеки чи міліція не здібні розрізнити між спекулянтством і капіталістичними підприємствами, які зрештою є жертвами указу. Наприклад, мільйонер Артим Тарасов нарікає, що під егідою указу, були нелегальні обшуки бюр його фірми у відсутності його працівників. У дійсності, його валютне банкове конто з депозитами мільйонами доларів було заморожене.

Появився указ з минулого березня, що забороняє усі політичні многолюдні збори в Москві. Відповідно на цю заборону було згромадження великої кількості жителів столиці з протестом, не зважаючи на покликання до акції військових частин.

Указ про припинення страйків. Російські і українські вуглекопи продовжували страйки ще з більшою енергією. Працівники кількох фабрик у Мінську також зігнорували заборону страйку. Страйки в Білорусії почалися проти підвищення цін, але швидко прийняли політичне забарвлення.

Василь Верига

ПРАЦІ І. КОЛЯСКИ

ТОУК, але ніде не пристала. На жаль, ніхто з тих, що побували в Україні й висловили такі самі враження як Коляска, не пішов його слідом й не написав своїх спостережень.

В 1970 роках Коляска активізувався в комітеті оборони дисидентів в Україні й ради ширшої інформації про них, він переклав на англійську мову збірку протестних листів Валентина Мороза під назвою „Report from the Beria reserve” (Торонто, 1974). Але Коляска на тому не зупинився і збирав матеріали до наступних документальних праць про діяльність українських комуністів, які на ділі перестали бути українцями, а повинні перейти на службу Москві.

Праці Коляски принесли йому заслужене признание від національно свідомої української діаспори, переконавшись, що він людина характерна. Людина, яка мала відвагу признатися, що йшла помилковим шляхом і, побачивши помилку, повернулася із нього і стала працювати для визволення свого народу, інформуючи світ про його колоніальні становище в ССРР. Але в парі з тим поспішалися на нього громи з боку лідерів ТОУК. Не може йому того простити й Петро Кравчук, який нещодавно помістив у журналі „Київ” цікавий спо-

ня, включно з вимогами резагнації Горбачова. Поширення страйків вдаряє по престижеві М. Горбачова і робить майбутні укази малозначними. Всі заходи посилюють економію держави спричиняють публічне обурення і принижують авторитет уряду.

В квітні 1991 року, Горбачов видав указ, щоб запобігти економічному хаосу спричиненому республіками, які затримують доставку товарів до інших частин країни. Цей декрет твердить, що зниження в продукції і підрив економічних договорів грозить багатством підприємствам повною зупинкою праці. Республіки мали налагодити цю ситуацію протягом одного тижня. Як цей акт, так і інші в минулому не мали сили змусити республіки вислати свої вироби до інших частин країни.

Насильна антикризова програма — цілтю якої було протиставити поширювані незадоволення працівників. Цей план спирається на авторитет центру проти чого борються більшість республік і незадоволені працівники. Його метою є посилити авторитет ексекютиви і оскаржити інших за економічними невдачами. Горбачов пропонує мораторіум на страйки, демонстрації і етнічні заворушення аж до кінця 1991 року. Організатори працівників

негайно відповіли, що їхніми засобами буде дослівне пристосування фабричних правил і регуляцій, якими вони зупинять виробництво зі середини фабрики. Горбачов загрозив, що видасть новий указ про строгий лад праці у кількох головних секторах економіки.

Не зважаючи на аргументи та і проти специфічних розпоряджень, як ліві, так і праві були згодні з тим, що справа авторитету уряду ввести цей плян в життя була важливішою ніж його економічна ефективність. За словами агентства „Тасс”: „Сьогоднішня економічна ситуація не має виключно економічної розв'язки — ролі політики є важливою”.

У половині травня, советський уряд проголосив, що 13 республік погодилися з деталями плану крайньої необхідності, який виведе країну з економічної кризи. Між іншими, цей плян включав заважливість про заборону страйків. Різністи він від інших подібних плянів, які не були успішними і кінчилися невдачами, бо його підтримує 13 республік. Заборона страйків проводиться об'являючи піднести платні працівників і вищою їхньою продуктивністю у деяких промисловостях.

Укази працюють тільки у диктаторській системі, коли за ними стоїть міліція чи армія, яка строго карає за їх невиконання. У демократичних країнах їм немає місця. У ССРР, гласність їх неутралізує.

німецьку армію на Советський Союз.

Того ж самого року появилася ще й друга праця Коляски п. н., „Prophets and proletarians; documents of the history of the rise and decline of Ukrainian communism in Canada”. Це велика праця, поверх 500 сторінок друку, із вступним словом Ореста Мартинюка. Це збірка перекладів редакційних статей із різних українських комуністичних часописів у Канаді, звітів із конференцій нарад ТОУК, репортажів із поїздок в Україну й різних організаційних інформацій та повідомлень. Перший документ — це передова стаття з першого числа української соціалістичної газети „Червоний прапор” з дня 15-го листопада 1907 року, в якій з'ясовано програму всієї соціалістичної партії. Кінчається збірник оголошенням управи ТОУК, що Товариство „Україна” організує чотиритижневу безплатну прогулку для дітей членів ТОУК в Україну у віці від 14-16 років, яке появилось в газеті „Життя і Слово” 24-го березня 1986.

З цих документів довідуюся, що Товариство „Україна” у Каневі нагородило Петра Кравчука медаллю виданою з нагоди 40-річчя перемоги у Другій світовій війні. Очевидно, він також причинився до тої перемоги, бо громив „українських буржуазних націоналістів” за те, що вони писали правду про советських рай на землі та про справжнє обличчя комуністичних вождів.

(Закінчення на стор. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Іван Кедрин

П. Мегик в Україні

Коли рушилося в Україні сучасне спершу національне відродження, яке швидко перейшло у змаг за державну самостійність, розпочалися персональні зв'язки між Україною і діаспорою. Приїздили і приїждять до ЗСА і Канади чолові громадсько-політичні діячі, учні, письменники, мистці, журналісти, відвідують своїх земляків і друзів рядові українські люди. Спершу були страшенно здивовані, бо мали образ української заморської громади крізь призму ворожої більшовицької пропаганди. Подивлялися політурний дорібок, великі кінгозбірні в установах і приватних домах, подивлялися зокрема те, що з надбань заморської України стоїть на почесному місці: образотворче мистецтво, з її імпонуючим числом та подиву гідним змістом. Але пізнавали це тільки гості з України. Широкі кола тамошнього суспільства дізнавалися про ті скарби мистецтва тільки з назви. Відкинулася залізна завіса, в останньому часі й закон скасував потребу советської візи на виїзд за кордон, але не скасував коштів подорожі, особливо високих коштів на американський континент. А що й американські і канадські діячі культури, зокрема мистці-малювальники й скульптори, не мільйонери (всупереч загальному погляді наших земляків в Україні), Філято мало б хто з них може дозволити собі на подорож туди з вантажем своїх творчих експонатів, щоб там влаштували виставки — тільки для морального самовдоволення, бо дійсність в Україні все це з комуністичною системою не дозволяє людям на люксус купувати картину.

У минулому році їздив із виставкою картин до Львова Едвард Козак із синами Юрієм і Яремою, — кожний із них теж уже зрілий мистец із власним стилем, власною тематикою і технікою малювання. Добре сталося, бо Едвард Козак універсально талановитий, каліна постать в історії нашої культури і він та названий його синами є гідними репрезентантами цьогобачного мистецтва. Тільки високої класи мистці повинні представити себе широкій громаді у Києві, Львові, репрезентуючи мистецтво діаспори. Тепер професійна організація мистців в Україні запросила Петра Мегика. Це добра новина, бо це один із тих ветеранів сучасного українського об-

В РОСІЙСЬКІЙ ФЕДЕРАЦІЇ вже фактично розпочалися вибори президента республіки хоч день виборів назначений на 12-го червня цього року. Незалежне інформаційне агентство „Интерфакс” повідомляє, що вибори розпочалися у віддалених районах Росії (там, де ще не дійшла технологія і дуже часто сам перевіз виборчих бюлетнів триває кілька днів). Виборчий закон в ССРР дозволяє на таку виборчу практику, але забороняє подавати висліди виборів перед офіційним рішенням. Головним кандидатом на пост президента є Борис Єльцин. Його головним опонентом вважають колишнього голову Ради Міністрів ССРР Ніколая Рижкова. Кандидату також колишній міністер внутрішніх справ ССРР Валід Бакаїтін. Усі три головні кандидати ведуть кінцеву інтенсивну передвиборчу кампанію.

(Закінчення на стор. 3)

М. Мельник

ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ РЕФОРМИ В ССРР І УКРАЇНІ

II.

В економіці із всеохоплюючим плянуванням пляновик рішає, між іншими, про інвестиції та про ціни. Які були альтернативи в руках уряду ССРР в ділянці інвестицій у відношенні до різних національних територій? Відносно України, одна можливість була, щоб розбудувати там видобування сировинних матеріалів продукцію напівфабрикатів і технологічне некомплексованих продуктів. Друга можливість — це розбудова індустрії, де виробляються продукти, що вимагають скомплексованих і модерних технологічних метод. Україна стоїть десь по середині між тими двома екстремами.

Недавно львівський часопис „За Вільну Україну” опублікував порівняння виробництва основних видів продукції на душу населення в Україні, Німеччині, Франції та Італії. Порівняння відносилось до електроенергії, нафти, газу, вугілля, молока і цукру. В нехарактерних продуктах Україна виглядає дуже добре. Звичайно, Україна, виглядала б багато гірше, якби порівняти продукцію авт, літаків, сільськогосподарських машин, телевізорів, черевників, одягів, та інших цього роду продуктів.

Повновласті уряду ССРР у ділянці цін як теж і концентрація адміністрації економією цілої країни в Москві, дозволяла урядам ССРР на просто колоніальну експлуатацію України. Міністерства і відомства центрального уряду були безпосередніми адміністраторами більшої частини підприємств України. Часопис „Радянська Україна” з 27-го червня 1990 року передає доповідь голови Ради Міністрів Масола, з якої довідуюсь, що два роки тому Раді Міністрів УССР було підпорядковано 6-7 відс-

промисловості України. Тепер цю пропозицію доведено до 40 відс.

Технічно, відс. цього роду експлуатація — це дуже проста справа. Уряд замовляв товари за ціни, які в Україні були багато нижчі, чим пересічні ціни в ССРР. Наприклад, голова Ради Міністрів України Фокін у своєму виступі на телебаченні 27-го лютого ц. р. сказав таке: „...з 1-го січня цього року оптові і закупівельні ціни на ліс, нафтопродукти, машини та устаткування зросло у 2-3 рази, а на українське вугілля — просто зник не повертається — ціни були підвищені тільки на 19 процентів. Такі дії союзного міністерства були незрозумілі не тільки шахтарям, а й нам”. Ця завага свідчить теж, як виглядає економічна суверенність України в дійсності.

„Літературна Україна” з 14-го березня ц. р. помістила статтю Сергія Плачинди, де автор у гострий спосіб нарікає на союзний уряд за його економічну політику в Україні, зокрема на смішно малі інвестиції. Він теж заважує: „Такі „перекачування” бачимо і в царині сільського господарства республіки, де чітко і нещадно діє дискримінаційна структура закупівельних відносин між центром і українським селом”. Наприклад, в 1989 році ціни на тону наступних продуктів були такі: зерно — Україна 191 карбованців, Росія 227 карб.; цукрові буряки — Україна 48 карб., Росія 73 карб.; картопля — Україна 167 карб., Росія 226 карбованців і т. д.

Цього роду експлуатація та дискримінація в ділянці інвестиції були б неможливі в економії вільних ринків, де підприємства і земля були б в руках приватних власників і де ніякий уряд не міг би сказати підприємству, що і як продукувати і які ціни накладати на продукти.

Десь на початку 1988 року почалися перші серйозні кроки в напрямі переходу до економічної системи вільних ринків. Реформи ці почали ініціювати люди, які ще рік-два тому випрацювали маніфести про переможний похід плянаної економії ССРР у ХХІ століття.

Коли б в 1985 році до влади в ССРР прийшли демократи, тоді вони почали б впроваджувати реформи з ентузіазмом і поспіхом. Тоді ще сьогодні економія цього простору не стояла б перед майже неминучим банкрут-

ством. Уряд Горбачова почав реформувати економічну систему під примусом і без переконання. Люди ці правдивого вільного ринку впровадити не хотіли. Вони думали, що створять щось оригінальне, щось в роді комуністичного вільного ринку. І тому всі ті реформи від 1988 року дотепер позначені такими великими обмеженнями, що вони бажаних успіхів не дали.

Першою цього роду реформою був закон про кооперацію з 26-го травня 1988 року. На основі закону, кооперативи можна організувати і для продукції, і для торгівлі, і для послуг і в сільському господарстві. Кооперативи можуть також мати форму акційних товариств, вони є власниками майна і самі деїдують про те, що робити з доходом. Та разом з тим закон перешкоджає кооперативам у сповненні основної економічної функції, заставляючи їх до живання встановлених державою цін. Податки з доходу є прогресивні й ідуть вгору дуже швидко. Крім цього, скоро після того як почали організуватися кооперативи, засоби інформації почали накидатися на кооперативи за те, що вони заробляли забагато грошей.

Оце й є комуністичний вільний ринок. Найбільш основна ідея переходу до вільного ринку — це дати можливість підприємствам збагачувати так багато грошей, як можуть. Високі заробітки дають поштовх для творення більше й більше підприємств у цій ділянці, внаслідок чого і заробітки, і ціни ідуть вдолину, а разом з тим і якість, і асортимент продуктів збільшується.

Перехід до економії дійсно вільних ринків вимагає передання чи продажу майже усіх державних підприємств і сільськогосподарських земель в приватні руки. Та на думку теперішнього уряду Горбачова, це було б негідне з ідеєю соціалістичного вільного ринку. В дійсності, уряд цілком не збирався передавати всі підприємства в приватні руки. В тому самому часі розраховувати на те, що кооперативи могли б перебрати значну частину підприємств, було цілком нереалістично. Отже як залишити державу власником підприємств і в тому самому часі передати підприємства в приватні руки? Вони прийшли до переконання, що відповіддю на це є оренда.

Дальше буде.

ЗВЕРНЕННЯ

Після великої катастрофи в Чорнобилі, де по сьогоднішній день наші люди живуть на отруєній землі, дихають отруєним повітрям, де тисячі дітей і дорослих хворіють внаслідок радіації та не мають належної лікарської опіки, Український Братський Союз рішуче прийняв з поміччю наших сестрам і братам в Україні.

У переговорах з міністерством охорони здоров'я України і головою Комісії справ Чорнобиля при Верховній Раді України, Українському Братському Союзові передали велику лікарню в Києві. Український Братський Союз зобов'язався вивільнити цю лікарню усіми потрібними апаратами і належним устаткуванням та доставити їй потрібні медикаменти. Планується пристосувати цю лікарню виключно до лікування жертв Чорнобиля, головно дітей. Сам будинок має шість поверхів та 250 просторих кімнат. Цей проект є виключно задумом УБСоюзу і він нічим не зв'язаний з іншими фондами чи інституціями тут в Америці. Проте, коли хтось захоче допомогти — будемо вдячні.

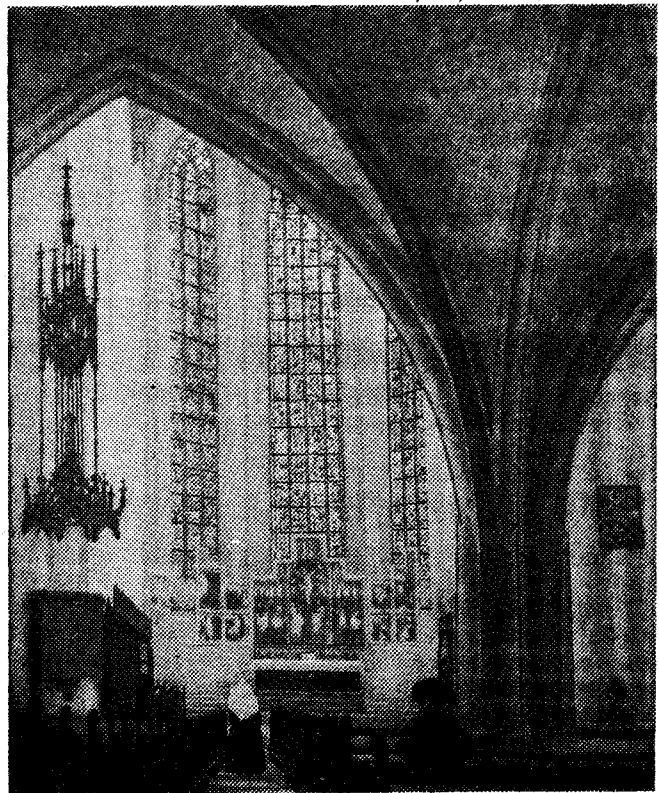
Зобов'язання Українського Братського Союзу є амбітним потягненням, бо здійснення вище згаданих потреб коштуватиме біля двох мільйонів доларів. А проте, ми переконані, що при значній дотатції УБСоюзу і випробуванні уже не раз жертвенності його членства та всієї української громади, ми зможемо впровадити деякого часу довести цей проект до успішного кінця.

До цього закликаємо все членство УБСоюзу та всіх людей доброї волі допомогти нам завершити цей проект. Всі датки можна буде відтягнути від федерального податку.

Виконавчий Комітет УБСоюзу
UFA/Chornobyl Hospital Fund
Ukrainian Fraternal Association
440 Wyoming Ave
Scranton, Pa. 18503

М. Мегик...

(Закінчення зі стор. 2)

Петро Мегик: Нутро собору у Базилай.

Петро Мегик — не тільки мистецтвознавець. Він уже у Варшаві був асистентом професора Академії і заробляв на життя вчителюванням рисунку й малювання. Він — громадська людина, стояв і стоїть все життя остороно від політики, але патріот, який присвятив себе рідній культурі. Не замолодий від наймолодших літ — неможливий і тепер, бо не мав ніколи хисту „продавати себе“. Є постійним головою Філадельфійського Відділу Об'єднання Мистців Українців Америки. Втілюється загальною пошаною і симпатією і тому, коли наспіло запрошення його поїхати з виставкою образів до Києва, Львова і Чернівців — склався у Філадельфії Комітет, щоб реалізувати цю добру справу. Громадяни, які мають у своїх приватних колекціях його образи — напевно радо позичать їх для показу нашим землякам, що ось це твори видатного мистця Петра Мегика. В щасливу путь!

„Вірність” — це автентичні народні танці

Відома, як багато шкоди, часто неоправдані, заподіяла Україні так звана комуністична ідеологія з її омалюваними гаслами „розвитку” і „небувалого прогресу”, за якими насправді ховався етноцид проти нашого народу. З життя нових генерацій витіснялася традиційна народна культура, передусім мова, звичаї та обряди. Штучно витворювалася і галасливо пропагувалася „паралельна” культура, мілка і брутална, єдиним сенсом якої було славляти „мудрість” кремлівських вождів.

На щастя, тисячолітня українська ментальність, всупереч усім вітрам і бурям на нашій історичній дорозі, витримала і це найстрашніше випробування — московську неправду і сваволлю. Ми — живі. Окрадені, зранені, знівечені, оббріхані, але все ж живі.

Нині наш народ, мов легендарний Фенікс, піднімається з попелу. Шляхетними і енергійними зусиллями патріотичної інтелігенції повертаються до життя наші одвічні духовні скарби — безсмертні імена нашої історії, святі християнські звичаї, любі нам празники, неповторні, неперевершені і тому так люто переслідувані окупантами і яничарами наші козацькі та стрілецькі пісні.

І танці також. Народний танець безперечно є одним з феноменів української культури. Одначе мало хто з нас замислюється над тим, що наш танець не в меншій мірі, ніж пісня, є невичерпний у своїх виявах, у своїх музичних і хореографічних гранях. Наприклад, дуже цікаво добачити в цих гранях сильний географічний чинник, адже ж і на музику, і на рухові елементи виразно, властиво, вирішальним чином, впливає місцевість, у якій той танець прийшов до життя. Скажімо, у степовій частині України музичний темп, рух і жест — широкі, розлогі, мов степ. А в Карпатах, в тисняві гір, на крихітних селянських обійстях хлопці і дівчата танцюють, наче вогонь палахкотить — ніби на місці, а іскри летять до неба.

Сьогодні в Україні є багато ансамблів, професійних і аматорських, які розуміють високу вартість автентичного українського танцю і його відновлення роблять головним змістом своєї творчої діяльності. До таких ансамблів належить „Вірність”. Хочете перекоонатися — є добра нагода: „Вірність” приїздить до З'єднаних Штатів Америки зовсім скоро — 18-го червня, і виступить з великою оригінальною програмою прийнятної в семи місяцях.

Ансамбль виник з дружньої і талановитої громади студентів Львівського Політехнічного Інституту. У творчому складі — 30 танцюристів, хореограф Анастасія Фолош і імпресаріо Стефан Шалата.

У ЗСА „Вірність” виступатиме вже вдруге — власне, меценати з української діаспори запросили львівських студентів ще раз, розуміючи, що їхнє мистецтво приносить глибоку духовну і естетичну насолоду тому вартує нашої уваги і підтримки.

Отже, перший виступ „Вірності” відбудеться 20-го червня о 7:30 вечора, в залі школи імені еп. Келленберга в Юніондейлі — під патронатом української католицької церкви св. Володимира Великого в Гемстеді, Лонг Айленд.

Наступні виступи, 21-го і 22-го червня — на фестивалі української католицької парафії св. Михайла в Йонкерсі.

На оселі „Верховина” у Глен-Спей Нью-Йорк концерт розпочнеться о 4 год. по полудні 23-го червня.

В понеділок, 24-го червня, концерт у парафіяльній залі української католицької церкви Найсвятішого Серця в Джансон Сіті, Нью-Йорк.

По тім, у вівторок, о 7:30 вечора — на оселі Союзів, під патронатом Українського Народного Союзу.

В Українському Народному Домі в Гартфорді, Коннектикат, „Вірність” танцюватиме 27-го червня.

Останній виступ — 29-го червня в Бостоні, в парафіяльній залі української католицької церкви Христа Царя.

„Вірність” справді вірна нашій культурі, нашій незнищенній українській душі. Тому не пропустіть нагоди!

Петро Граничний

Праці...

(Закінчення зі стор. 2)

Книжка „Пророки і пролетарі” подає багато документів про ріст, діяльність та занепад ТОУК, якого навіть безплатні „путівки” до Советського Союзу не в стані врятувати. Це цінний збірник окрема для науковців та журналістів, зацікавлених у ролі українців у розбудові комуністичного руху в Канаді. Треба признати, що ТОУК, а зокрема його попередник Товариство Українських Робітників і Фермерів (ТУРФДім) були колись могутні організації, й жоден історик канадських українців не може поминути його мовчанкою. Цей збірник є цінним вкладом в історію канадських українців, які саме цього року відзначають століття свого поселення в Канаді, з якими зводили бої всі некоммуністичні українські організації, а зокрема ветерани українських армій згуртованих у Стрілецькій громаді Канади. Під кінець годиться згадати, що книжку „Пророки і пролетарі” видав Канадський Інститут Українських Студій в Едмонтоні, за що йому належить признання.

Накінєць годиться висловити признання Іванові Колясці за його цікаві й вартісні праці — лікарем на хворобу, якій на ім'я комунізм. Сподіваємося що й після його 75-ліття він і далі продовжуватиме копису роботу.

12-й КОБЗАРСЬКИЙ ТАБІР м. Луцканки

Оселя ОДУМ-у „Україна”

Лондон, Онтаріо, Канада

28-го липня - 11-го серпня, 1991р

за далішими інформаціями та анкети:

Валентина Родак

12 Minstrel Dr.

Toronto, Ontario M8Y 3G4

(416)255-8604

КОБЗАРСЬКИЙ ТАБІР - ЕМЛЕНТОН '91

Кобзарська Січ

Оселя Всх Святих, Емелтон, Пенсильванія

11-го - 25-го серпня, 1991р

за далішими інформаціями та анкети:

д-р. Марко Варон

26633 Haverhill

Warren, MI 48091

(313)755-2443

ЗАКЛИК У СПРАВІ ДОПОМОГИ

Книга була і є духовним дзеркалом народу, з якого він читав свою минувшину, але й майбуття. Народ без власного друкованого слова, а надто книжного, — німа дитина, котрої не розуміє навіть рідна мати.

Ми стоїмо на грані між буттям і небуттям, загроза українському книгодруку в Чехо-Словаччині внаслідок різних причин — гірка реальність. Це тим більш прикро, що у видавничих планах знаходимо імена й твори досі заборонених мистців української діаспори (Є. Маланюк, О. Ольжич та інші), але й „домашніх” авторів (М. Мушинка, М. Шмайда, Ю. Бача). Окрім художньої літератури, рахувалося з виданнями фольклорно-етнографічних та літературно-історичних досліджень українців Карпатського регіону.

Без вашої допомоги рукописи не вийдуть! Тому звертаємося до всіх людей доброї волі, передусім до українців як на великій Україні, так і в діаспорі, до культурно-громадських спілок та осередків, наукових товариств — станьте спонсорами Відділу української літератури в Празі, вносіть бодай скромні пожертви до Фонду Української Книги на адресу: CSFR, Všeobecná úverová banka, Bratislava — mesto, č. ú.: 21404-012, numerický kód — 0200.

Будемо вдячні за кожну добру пораду, поміч та співпрацю!

Футбольна збірна УСЦАК змагатиметься проти УСО „Тризуб” і збірної східної Пенсильванії

Горшам, Па. (М. Б-й). — Тут в неділю, 16-го червня, о год. 2:30 по полудні, на грищі „Тризубівки”, ще перед виїздом в Україну, відбудуться футбольні змагання між збіркою УСЦАК і збіркою східної Пенсильванії. Головним тренером збірної УСЦАК є Євген Чижович. УСО „Тризуб” є основним спонсором футбольної збірної УСЦАК яка тренуватиме на „Тризубівці” від 15-го до 19-го червня.

Згадана збірна УСЦАК змагатиметься також проти футбольної дружини УСО „Тризуб” у вівторок, 18-го червня о год. 6:30 по полудні на майдані „Тризубівки”.

В неділю, 16-го червня, на „Тризубівці” відбудеться День Батька. В програмі цього дня, крім вже згаданих змагань, є пікнік з добірною кухнею і відповідною програмою. Початок пікніку о год. 1-й по полудні.

Під час цієї імпрези всі передплатники зможуть отримати книжку, яка появилася з приводу 40-літнього ювілею УСО „Тризуб”. Передплатники зможуть набути цю книжку під час всіх згаданих імпрез.

В Україні виростає державно-творча верства

Навіть відомий російський політичний діяч Володимир Буковський на сторінках газети „За Вільну Україну” з 13-го березня 1991 року в своєму інтерв'ю ствердив, що сучасні українські політичні провідники — „це професійні політики. Такими є і Чорновіл, Луканенко і Горинь та інші”. Він лише підтвердив те, в чому ми всі є переконані.

Провідну державно-творчу верству виховується поколіннями, відповідними школами і практичною діяльністю у державних інституціях. Ми тих можливостей не мали, ще й тепер не повні маємо. І все ж Україна ніколи не була бідна на інтелектуальних, мислячих людей, цілком здатних стати врівень з професійними політичними діячами. Треба їм лише уважно приглядатися, щоб належно їх оцінити.

Приятели Руху, Відділ Північного Нью Джерзі, мали нагоду 4-го травня 1991 р. гостити в Ньюарку, Н. Дж. Вячеслава Чорновола та Ярослава Кендзьора. Понад 300 осіб мали нагоду почути їх думки щодо сьогодишньої української політики.

Після 70-річного спустошення, якого заподіяли Україні комуністична ідеологія і практика, український народ поволі відживає і приходить до себе. Не можна усього зробити за раз, революційно, але поступово, еволюційно. Всякі екстремні погляди можуть в цім часі нашкодити. Україна потребує відваги, але також і витримки, і врівноваженості. Треба рахуватися з реальними чинниками, з об'єктивними обставинами і без поспіху, але рішуче йти до мети, до самостійної української держави. Єльцин в цій ситуації може нам сприяти, проте його цілі і наміри можуть і не збігтися з нашими. Чорновіл висловив впевненість, що в побудові незалежної української держави візьмуть активну участь не лише українці, але все населення України, без різниці в національній чи релігійній приналежності. Дійсно говорив державнодумачий чоловік, який має теж свою „активну позицію”, але вона продумана, цілоспрямована і реалістична, отже — доцільна.

Глибоким психологом і соціологом виявився в своїй доповіді депутат Верховної Ради України Ярослав Кендзьор. Синьо-жовті прапори, які уже повіяють на державних будинках — це

лише засіб, а не самоціль. Провал єдності 239 „твердих” комуністів у Верховній Раді неминучий, бо усвідомлення національних інтересів чимраз глибше проникає в „групу 239”. Не крик, не лайки, але щире шукання спільної дороги — це головна дівиза.

Дружина Чорновола Ате на Пашко прочитала кілька своїх патріотичних віршів, які присутні дуже широко сприйняли. Керівник зборів проф. Роман Андрушків після виступів гостей добре відбудув заклочну частину запитань і відповідей. Вечір пройшов з великим успіхом.

Іван Я. Хамуляк

Мистецькі вироби на Фестивалі

Голмдел, Н. Дж. — Тут в суботу, 15-го червня, в Гарден Арте Центрі відбудеться щорічний Український Фестиваль, на якому гості зможуть ознайомитися з українським національним мистецтвом, насолоджуватися виступом вокального квартету „Явір”, що прибув з України, виступом танцювального ансамблю „Летючі козаки” та програмами інших мистецьких груп.

На фестивалі також можна буде придбати вироби українського народного мистецтва, в тому числі й „Чорнобильську Мадонну” виконану в обмеженій кількості майстром гончарного мистецтва з України Вячеславом Рісцовим.

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого
БАТЬКА, ДІДА І ПРАДІДА

бл. п.

ІВАНА КЕФОРА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в середу, 19-го червня 1991 р. о год. 8:30 рано
в церквах:

св. Юра в Нью Йорку та св. Софії в Римі
Просимо про молитви за спокій душі покійного.
Донька ОЛІМПІЯ РОГОВСЬКА з родиною

В Сороковий день від смерті
нашої найдорожчої МАМИ І ТЕТІ

бл. п.

ЮЛІЇ ЖУК

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ
у вівторок, 18-го червня 1991 р.

у Монреалі, в церкві св. Михайла (20.УІ. 1991)
в Лівоні, Квебек, в церкві св. Василія Великого
в Торонто, в церкві Пресвятої Євхаристії
в Римі, в церкві св. Софії
у Львові, в церкві Преображення Господнього

Про молитви за спокій душі покійної просять:

донька — ЛЮБА
сини — РАДОСЛАВ
ІРИНЕЙ
сестринки — ЗІНОВІЙ ДУДА з дружиною
СОФІЄЮ і доньку ІРИСЦЮ
БОГДАН ДУДА з дружиною
ЗЕНОЮ і дітьми ЛЕВОМ, ЗІРКОЮ,
ЮРІЄМ, СВЄНОМ і МАРТОЮ
та їхніми родинами.

У глибокій печалі сповідаємо, що виснажений
недугою серця, 8-го червня 1991 р. упокоївся

бл. п.

ІВАН КОРОВИЦЬКИЙ

ПОХОРОН відбудеться 11-го червня на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Згадаймо його у серцях наших —

ОЛЕНА — дружина
Рідні тут і на батьківщині

Пластова Оселя „Вовча Тропа”

ділитесь сумною вісткою
що відійшов від нас
один з основоположників оселі,
та довголітній її голова

ПЛАСТУН СЕНІОР КЕРІВНИЦТВА

ЯРОСЛАВ БОЙДУНИК

РОДИНІ СКЛАДАЄМО СПІВЧУТТЯ.

УПРАВА ОСЕЛІ

В глибокій повазі повідомляємо
усіх пластунів і пластунок
та українське громадянство, що
в дні 6-го червня 1991 року
засів при Вічній Ватрі

пл. сен. кер.

ЯРОСЛАВ БОЙДУНИК

довголітній відданий всеціло Пластові провідник, голова Крайової Пластової Старшини в роках 1967-1971, голова Крайової Пластової Ради, довголітній голова Управи Оселі „Вовча Тропа”, довголітній діловий господарик і фінансїс КПС, нагороджений за свою працю найвищим пластовим відзначенням св. Юрія в золоті.

Спи спокійно Дорогий Друже, хай сниться Тобі полонини і ліси Твоєї улюбленої „Вовчої Тропи”!

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в днях 8, 9 і 10-го червня 1991 р.

Пластові Родині сл. п. друга Я. Бойдуника — дружині Дарі, дочці Аді, зятєві Орестові та внучатам Талі і Даріанові стискаємо щиро півницю.

Крайова Пластова Старшина
і Крайова Пластова Рада в ЗСА

АНСАМБЛЬ ЕСТРАДНОЇ МУЗИКИ

Львівське
РЕТРО

Концерти в Америці:

СЕРЕДА, 12 червня, 1991 р., 7:30 p.m. — Зала Церкви св. Андрея, Silver Spring, MD.

П'ЯТНИЦЯ, 14 червня, 1991 р., 7:00 p.m. — Зала Церкви Пресвятої Трійці, Kerkhonsk, N.Y.

СУБОТА, 15 червня, 1991 р., 7:00 p.m. — Зала Церкви св. Ніколая, Millville, N.J.

НЕДІЛЯ, 16 червня, 1991 р., 3:00 p.m. — Народний Дім, New York, N. Y.

Частина приходу призначена школі для глухо-німих дітей у Львові, ч. 101

Спонзори в ЗСА:
Українська Федерація Філадельфійської Округи та
Український Освітньо-Культурний Центр у Філадельфії, Па.

Квитки вступу при касі.

САМЕ ТЕПЕР ПОРА ПЛАНУВАТИ НА МАЙБУТНЄ!

РОЗСУДЛИВІ ЛЮДИ, ТАКІ, ЯК ВИ, ПОВИННІ ПОРОБИТИ СТАРАННЯ, ЩОБ ЗАБЕЗПЕЧИТИ СОБІ МАЙБУТНІ ПРИБУТКИ, АЛЕ ТАКІ, НА ЯКІ МОЖНА ПОВІННІ РОЗРАХОВУВАТИ І ЯКІ ЗАСТУПЛЯТЬ ВАШ ЗАРОБІТОК, ЯК ПІДЕТЕ НА ПЕНСІЮ.

ПІШІТЬ АБО ТЕЛЕФОНУЙТЕ, ЩОБ ЗАСЯГНУТИ ДАЛЬШИХ ІНФОРМАЦІЙ ВІДНОСНО

ПЕНСІЙНОЇ ГРАМОТИ УНСОЮЗУ,

ЯКА ПЛАТИТЬ САМЕ ТЕПЕР 8 1/2% РІЧНО І ЯКІ Є ВІДРОЧЕНІ ВІД ОПОДАТКУВАННЯ.

До: Українського Народного Союзу, Інк.
P.O. Box 17A, Jersey City, N.J. 07303. Tel. (201) 451-2200; 1-800-253-9862

☐ Прошу докладно поінформувати мене про ПЕНСІЙНУ ГРАМОТУ УНСОЮЗУ

☐ Я не є членом, але мені цікаво довідатися про життєве забезпечення УНС

☐ Для мене ☐ Для моєї рідні

☐ Прошу ближче поінформувати мене про

Ім'я і прізвище

Вулиця, або поштова скринка

Місто

Число домашнього телефону

Мій вік

СОЮЗІВКА
SOYUZIVKA

ЛІТНІ МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ на СОЮЗІВЦІ 1991

- П'ятниця, 5-го липня**
9:30 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ”
- Субота, 6-го липня**
8:30 веч. — КОНЦЕРТ — СТРУННИЙ КВАРТЕТ ім. ЛЕОНТОВИЧА з Києва
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестри: „ТЕМПО”, „ОДНОЧАСНІСТЬ”
- П'ятниця, 12-го липня**
9:30 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ”
- Субота, 13-го липня**
8:30 веч. — КОНЦЕРТ — Хор „ДУМКА” з Нью Йорку
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестра: ОЛЕКСАНДРА ХУДОЛІЯ
- П'ятниця, 19-го липня**
9:30 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ”
- Субота, 20-го липня**
8:30 веч. — „КАБАРЕТ” з участю естрадного співака АЛЕКСА
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ”
- П'ятниця, 26-го липня**
9:30 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ”
- Субота, 27-го липня**
8:30 веч. — КОНЦЕРТ: Танцювальний ансамбль „ЧАЙКА” з Йонкерсу
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ВАТРА”
- Неділя, 28-го липня**
8:00 веч. — ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР письменниці ГАННИ ЧЕРНЬ
Твори читатимуть Ганна Чернь, Галина Біровець і Людмила Гайдар
- П'ятниця, 2-го серпня**
9:30 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ”
- Субота, 3-го серпня**
8:30 веч. — КОНЦЕРТ:
ЛІДА ГАВРИЛЮК, сопрано; ПАВЛО ГОНЧАРОВ, піаніст
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ДВА КОЛЬОРИ”
- П'ятниця, 9-го серпня**
9:30 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ”
- Субота, 10-го серпня**
8:30 веч. — КОНЦЕРТ: ЛІПЕЯ ВОЛЯНСЬКА, сопрано
ГАЛИНА КОЛЕССА, віолончель; АДЕЛІНА КРИВОШЕІНА, ТАРАС ФІЛЕНКО, піаністи
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ”
- П'ятниця, 16-го серпня**
9:30 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ”
- Субота, 17-го серпня**
8:30 веч. — КОНЦЕРТ: естрадний співак АЛЕКС
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ВОДОГРАЙ”
11:30 веч. — ВИБІР „МІС СОЮЗІВКИ”
- Неділя, 18-го серпня** — „ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ”
- П'ятниця, 23-го серпня**
9:30 веч. — ЗАБАВА, оркестра: „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ”
- Субота, 24-го серпня**
8:30 веч. — КОНЦЕРТ: ВИСТУП УЧАСНИКІВ КУРСІВ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ балетмайстра РОМІ ПРИЙМІ БОГАЧЕВСЬКОЇ
10:00 веч. — ЗАБАВА, оркестра: Тріо ОЛЕСЯ КУЗИШИНА

Конферансьє: ОЛЯ ХОДОБА-ФРИЗ

Керівник мистецьких програм: АНЯ ДИДИК-ПЕТРЕНКО

Ukrainian National Association Estate
Foondmore Road, Kermhokson, New York 12446
914-626-5641

Гантер перед літнім сезоном

Гантер, Н. Й. (М. В.-а). — Гантер у Кетскіських горах займає поважне місце в житті української громади в Америці.

Прегарна дерев'яна церква на високому горбі наче перенесена з Гуцульщини, спонукує численні авта, які мчать звідси по шосе, зупинитися і подивитися ту унікальну атракцію. Всередині церкви іконостас і свічник роботи Михайла Черешньовського, образи у суворому візантійському стилі пензля св. п. Петра Холодного. Церква св. Івана Хрестителя і поруч неї „Граждар”, культурний центр Гантеру, є гордістю невеличкої української громади. Гантер зискав собі уже славу центру мистецького життя. Деякі видатні мистці живуть тут і мають власні галерії, інші літом приїждять і влаштовують індивідуальні та збірні виставки. Приготовляючись до цьогорічного літнього сезону, який триває у липні і серпні, церков-

но-громадський Комітет, до якого належить парох о. д-р Володимир Фіголь, двоє обрані громадою „осо би довір'я”, Марія Вижицька й Володимир Левицький, та почесний „муж довір'я” меценат церкви д-р Іван Макаревич, розіслав на близько 1,000 адрес коротке вчливе повідомлення про найважливіші події літнього сезону біля церкви.

7-го липня, в день патрона церкви, відбудеться відпуст. В той же день буде у „Граждарі” відкрита збірна мистецька виставка, яка щороку нараховує коло 50 експонатів. Тоді відбудеться розгріз лютерії, для якої дарував по одному своєму образі такі мистці: Б. Божемський, Я. Вижицький, З. Голубець, Е. Козак, Я. Еозак, Ю. Козак, М. Левицький, М. Мороз. Людмила Морозова, Галя Новаківська, з приватної колекції М. Неділько, Б. Титла й М. Черешньовський. Усім

тим видатним мистцям, які вже вийшли в історію українського образотворчого мистецтва, належить сердечна подяка за їхній дар. Та кож 7-го липня відбудеться посвячення пропам'ятної плити біля дуба, що його посадив Блаженний Кардинал і Патріарх Йосиф Сліпий, коли відвідав Гантер і що нашу церкву 8-го червня 1968 року.

У Гантері й сусідніх містах розліпліні англомовні афіші з програмою концертів української музики і співу у семи суботах у „Граждарі”, зорганізовані д-ром Ігорем Соневицьким. Громада сподівається, що місцеві українські відпочинкові оселі заповняться гостями як щороку, вони насолоджуються природою, яка живо нагадує Гуцульщину над Черемошен, та можуть тут відпочити й набратися сил, віддохнути повітрям, що насичене смрековим і сосновим пахом.

Міжнародна імпреза

„П'ять літ після”

В п'ятницю, 26-го квітня, п'ять літ після вибуху ядерного реактора на Чорнобилі, відбувся в Нью Йорку цікавий хвилюючий вечір на відзначення цієї події і вшанування пам'яті її жертв. Імпреза ця справляла глибоке враження на присутніх. Відразу треба підкреслити, що вона була зорганізована особами і групами, які репрезентували не тільки Україну, але також інші східноєвропейські країни: Чехо-Словаччину, Естонію, Латвію, Польщу. Мистецький вечір з виконанням (перформансом) поезії та музики, відбувся силами трьох театральних організацій: Arts Club Theatre, GON Productions і Yara Arts Group.

Arts Club Theatre — це естонська мистецько-театральна організація. GON Productions — це мистецька група, яка поєднує різні жанри — танець, музику, поезію, театр, фільм і т. д., і засадничо працює зі східноєвропейськими артистами — чехами, естонцями, литовцями. Мистецька група ЯРА уже відома українцям, її започаткувала режисер Вірлія Ткач з Нью Йорку. Минувлої осені вона ставила прем'єру „Світло зі Сходу” (A Light from the East) при Ля Мама Театрі в Нью Йорку. Тема цієї драми — геніальний авангардний український режисер Лесь Курбас і його рання експериментальна праця в театрі перед 20-ми і в 1920-ті роки.

Всі три організації є американським резонансом недавніх подій і змін в СССР та Східній Європі. Молоді

мистці, народжені в Америці, але походженням слов'янськими балтійцями, намагаються налагодити зв'язки з мистцями їхніх батьківщин, з тих країн, які тепер, хоч і не без болю відходять від політичного, національного і культурного.

Три режисери — Вірлія Ткач, Лінда Пакрі та Боні Су Стайн, разом з Вітом Горейсом, вирішили, що найкращий спосіб вшанувати пам'яті Чорнобиля — це поєднати мистецькі зусилля. Вони зібрали талановитих людей і спрямували їхню енергію, щоб гідно й оригінально згадати трагічну чорнобильську подію.

Настрий вечора був серйозним, але не безнадійним, зворушливим, але не сентиментальним. На початку програми було повторено факти про Чорнобиль, включно зі споминами очевидців. Решта програми — мистецькі тлумачення, події. Людям потрібно не тільки знати факти, але й треба висловлювати свій біль, свій гнів, своє горе, щоб хоч до певної міри збагнути свій час і свою роль, своє призначення в ньому.

Українські поезії були представлені у драматичній формі режисурою Вірлією Ткач: „Материнська пісня з чоловічої душі” Івана Драча, з циклу „Чорнобильська Мадонна”, „Гравень” Наталки Білоцерківської, „Молитва” Богдана Бойчука і вірш Ігоря Ринарука в перекладі — Найт Войсес”. Це були не просто декламації, а перформанс на англійську. Читачі не могли передати один одному слова, ритмічно пере-

ливаючи строфи з однієї мови в іншу, так що витворювалася смислова і емоційна одиність. Це виявилось найяскравіше у вірші „Гравень” Н. Білоцерківської, в інсценізації якого брало участь 8 осіб.

Естонською мовою виступала Тіна Аллеман, а латвійською — Баба Біколе, і хоч багато слухачів не зрозуміли б їхні поезії без перекладу, саме звучання цих мов, їхні музично-ліричні можливості витворювали атмосферу єдності і ясності.

Музичну частину програми виконали на ідиш, а також по-польськи. Майкел Алперт, гармонія, разом з Марго Леверетт, кларнет, співали пісню „Чорнобиль” на ідиш. П'ять пісень немов біблійний плач, емоційно висловлювали універсальний біль і смут. Польські голоси були репрезентовані Ольгою Швайгер і Мечиславом Літвінським, які з великою чуттєвістю „Tak trzu maj”, уривок з міні-опери Швайгерів. Цей виступ приголомшив публіку: співачка, вдягнена в яскравочервону сукню, продемонструвала надзвичайні ефекти своїм „акробатичним сопраном”. Цим голосом викликало настрій абсурду — з поглядів жінки. Бо як же жінці — охоронниці домашнього вогнища — погодитися з руйнівними наслідками радіації? М. Латвійський, авангардний композитор, музикант і співак з Польщі, аккомпанював співачці, а потім окремо виступив зі своїм твором „Ти” і „Вшисто в цебє”. Музичні виконання, хоч малоланкові, позначені монотонністю і повторенням акордів і фраз, втягали слухача в лагідну, ритмічну орбіту мов і почуттів.

На кінець програми виконали вірш Богдана Бойчука „Молитва” — по-українськи і водночас по-англійськи. Зала була зачеплена і виконавці — одні на сцені, інші в проході — засвітили свічі, і так, як їхні полум'я, тремтіли у повітрі глибоко зворушливі слова... Як Чорнобильська зона не знає границь, так і мистці — їхні слова, їхня експресивність з'єднались в одне динамічне голосіння, яким промовлена зранена Чорнобилем земля-природа.

Ця імпреза, виконана на високому культурному і духовному рівні, згуртувала різних мистців національності. Було б цікаво і корисно подібні міжнародні, міжгромадські імпрези організовувати частіше.

Люба Гавур

ДОПОМОЖЕМО РОДИЧАМ НА УКРАЇНІ

1. За \$100 — 2000 карбованців, оплата за обслуговування невелика.
2. Можна замовити авта: „Жигулі”, „Волга”, „Лада”.
За довідками телефонувати: (312) 489-5353
Адреса:

N. WESTERN TRAVEL AGENCY
849 N. Western Avenue, Chicago, Ill.

“OKSANA INTERNATIONAL TRADE”

Вироблення запрошень для людей з СССР. Виміна доларів на карбованці. За 1 \$ — 20 крб. Висилання стандартних харчових пачок до СССР. Висилання пачок з новими та старими речами. Продажа та висилання відеотехніки для СССР та ЗСА.

1111 E. ELIZABETH AVE., LINDEN, N.J., 07036
Tel. 908-925-0717. MON. — FRI. 9 am — 6 pm

УВАГА УЧНІ/СТУДЕНТИ! ЧИ ВИ БАЖАЄТЕ ПЕРЕПИСУВАТИСЯ ІЗ СВОЇМИ РОВЕСНИКАМИ НА УКРАЇНІ?

СТУДЕНТИ УКРАЇНИ бажать з Вами листуватися. Якщо Ви згодні, УНСОЗ поштарється підшукати для Вас відповідного товариша/шуку у листуванні у Вашій віці.
Просимо вповнити нижчеподану анкету і вислати на адресу:

Andre J. Worobec
Fraternal Activities
Coordinator
Ukrainian National
Association
30 Montgomery St. 3rd fl.
Jersey City, N.J. 07302

Ім'я і прізвище

Дата народження

Адреса

Місто

Стейт/провінція

Я хочу переписуватися з (.....) хлопцем (.....) дівчиною у віці (.....) років (.....) не робить різниці.

Я ... є членом — Пласт (.....) СУМ (.....) ОДУМ (.....) УНС — Відд. ч.

Інші — організації

Я цікавлюся

Мій „пен пен” мав/мала зацікавлення

не робить різниці

Підпис учня/учениці

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY

by Savella Stechishin.

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY by Savella Stechishin (Handling and postage charges included) — \$20.00. New Jersey residents add 7% sales tax.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Збірка про християнство отримала першу нагороду

Чикаго. — У філателістичній виставці КОМПЕКС'91, яка відбулась в дні 24-26-го травня в Чикаго, брав участь мгр інж. Андрій Дар'ян Сольчаник. Його збірка „Християнство на Україні” одержала золоту нагороду КОРОС-у.

Ця 128-сторінкова збірка відтворює при допомозі

філателістичного матеріалу — марки, офіційні поштові конверти та поштівки, як рівнож штемпелі поштових урядів — різні аспекти християнства в Україні: історичний огляд християнства в Україні, Церкви, релігійне образотворче мистецтво, святкування (Різдво, Тисячоліття).

Відійшов вірний син Закарпатської України П. Нірода

У четвер, 23-го травня, у Пришеві на 78-му році життя помер від атаки серця визначний український культурний та громадський діяч д-р Павло Нірода.

П. Нірода народився 9 жовтня 1913 р. в селі Синевир на Закарпатській Верховині у дванадцятидній селянській сім'ї. Після закінчення гімназії у Берегові та здачі т. зв. „диференціальних” педагогічних іспитів в Ужгороді, він певний час викладав у рідному селі, а в 1936 р. поступив на юридичний факультет університету ім. Коменського в Братиславі. Студії він продовжував і після окупації Закарпатської України гортівською Угорщиною у 1939 р., правда, вже як „чужинець”, без державної стипендії, яку одержував до того часу.

Після закінчення університету він залишився у Братиславі, яка на два десятиліття стала його домівкою. Працював він у словацькому міністерстві торгівлі. Тут він одружився на своїй землячці Іванні Стариняк, яка стала вірною супутницею його життя. Щоб дати своїм дітям освіту в українській школі, в 1955 році з сім'єю переселився у Пришеві. Жив у Пришеві, однак до 1980 р. працював головним державним нотарієм в Бардіїві. У своєму районі він знав кожне село, а селяни з українських сіл (яких в районі є 38) вважали своїм опікуном і захисником, бо і в урядових справах він говорив з ними виключно по-українськи.

На Пришевіщині Павло Нірода активно залучився до культурно-освітньої та національно-виховної роботи серед українського населення. Довгі роки він був головою окружного комітету Культурного союзу українських трудящих у Пришеві, засновником і головою спортивного товариства „Карпати”, яке продовжувало традиції закарпатського клубу „СК Русь”. Часточку читав лекції на національно-виховні теми, виступав на сторінках пришевіської української преси, в українському радіомовленні, зокрема в рубриці „Ширі слова”. Для популяризації української школи та української преси він використовував кожну нагоду.

НА ПРОДАЖ

На продаж БАНДУРА

Львівська з регістрами

(201) 731-7421

РІЗНЕ

АДВОКАТ БОРИС ЛЕВИЦЬКИЙ

ІМІГРАЦІЯ — GREEN CARD

Кожної суботи в 11:00 год. — генеральна безплатна конференція на всі імміграційні теми.

29 Broadway (Room 2806)
New York, N.Y. 10006
(212) 344-0003

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку, св. Духа в Гемптонбургу, та інших.

ВІДОМА СОПІДНА ФІРМА

Cypress Hills Monuments

Власник — українець ВОЛОДИМИР БІЛАНСЬКИЙ.

К. М. КАРДОВИЧ і О. ПОБАЧЕВСЬКА

800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (718) 277-2332

Відкрито кожного дня, в суботу включно, від 9 до 5 по пол., в неділю від 10-4 по пол. На бажання і для вигоди клієнтів радо заїдемо до Вашого дому з проєктами й порадами.

Микола Мушинка

М. Руденка...

(Закінчення зі стор. 1)

поміщено розмову з ним кореспондента „Літературної України” Юрія Пригорницького. В інтерв'ю з кореспондентом „Літературної України” виявилось, що крім багатьох літературно-розважальних праць в дослідженні творчості письменників України, Г. Костюк вивіз архів Володимира Винниченка з Франції до Колумбійського університету в ЗСА. З цього часу, — як сказав лавреат, — він „ніколи не припиняв праці над спадщиною В. Винниченка”.

ГАРКА COMPANY

26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550

СВЕТРИ, ВОРЯНІ ХУСТКИ, вишивані жіночі блузочки, виш. обрус, подушки, і т. п., кераміка, різьба в Арці — ДЕШЕВО.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ШИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222